

POZVÁNÍ

Leden 2017

OMI
Misionáři
Obláti

FARNÍ OBVODY MANĚTÍN A PLASY

www.farnostmanetin.cz ; www.farnostplasy.cz

neděle	1. 1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie - Mše sv. – jako v neděli
pondělí	2. 1.	Mše sv. – <i>Nečtiny</i> 17:00 (Regionální muzeum)
čtvrtek	5. 1.	Zpověď a duchovní rozhovor – <i>Plasy</i> (fara) 18:00 – 20:00
pátek	6. 1.	Mše sv. – <i>Žebnice</i> 16:00, Mše sv. – <i>Štichovice</i> 17:00
sobota	7. 1.	Mše sv. – <i>Obora</i> 14:30; <i>Manětín</i> 17:00 <i>Rybova mše</i> (M. Bok)
neděle	8. 1.	Slavnost Zjevení Páně – začátek <i>Tříkrálové sbírky</i> , požehnání koledníkům
pondělí	9. 1.	Svátek křtu Páně – zakončení doby vánoční Mše sv. – <i>Plasy</i> 9:00 (kaple na faře) Mše sv. – <i>Hvozd</i> 17:00
úterý	10. 1.	Setkání nad Bibli – <i>Plasy</i> 14:00 (fara) Mše sv. a setkání – <i>Štichovice</i> 18:00
sobota	14. 1.	Večer chval – <i>Plasy</i> 18:30
neděle	15. 1.	2. neděle v mezidobí Mše sv. pro rodiny s dětmi – <i>Plasy</i> 15:00
pondělí	16. 1.	Mše sv. – <i>Nečtiny</i> 17:00 (Regionální muzeum)
čtvrtek	19. 1.	Zpověď a duchovní rozhovor – <i>Plasy</i> (fara) 18:00 – 20:00
sobota	21. 1.	Mše sv. – <i>Obora</i> 14:30
neděle	22. 1.	3. neděle v mezidobí
středa	25. 1.	Svátek obrácení sv. Pavla – výročí založení misionářů oblátů
neděle	29. 1.	4. neděle v mezidobí

PRAVIDELNÉ MŠE SV.

NEDĚLE: 8:00 *Manětín*; 9:30 *Křečov*; 11:00 *Plasy* (opatská konírna); 14:00 *Nečtiny*.

VŠEDNÍ DNY: *Manětín*: St 17:00; So 17:00

Plasy: Čt 9:00

Žebnice: Pá 16:00

Obora: 1. a 3. So 14:30

Štichovice: 1. Pá 17:00

Nečtiny (Regionální muzeum): 1. a 3. Po 17:00 *Hvozd*: 2. Po 17:00

Motto plzeňské diecéze na rok 2017:

Bože zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě ved'

Ž 139, 23-24

Děkujeme vám za vaše společenství, spolupráci a pomoc a vyprošujeme požehnaný rok 2017! Vaši obláti

2017

Motto plzeňské diecéze

BOŽE, ZKOUMEJ MĚ, TY ZNÁŠ MÉ SRDCE, ZKOUŠEJ MĚ,
TY ZNÁŠ MŮJ NEKLID, HLED', ZDA JSEM NESESEL NA CESTU
TRÁPENÍ, A PO CESTĚ VĚČNOSTI MĚ VED'

Z 139, 23-24

Několik malých zamyšlení pro posilu duše:

/.../ A přece, tato jeho stížnost je formou víry, je modlitbou. Abraham navzdory všemu dál věří v Boha a doufá, že se něco může stát. Proč by se jinak obracel k Pánu, stěžoval si a připomínal Mu Jeho sliby? Víra není jenom ticho, které akceptuje všechno bez odpovědi, naděje není jistota, která tě zabezpečí před pochybnostmi a rozpaky. Nezřídka je naděje temnotou, ale naděje tam je a vede tě vpřed. Víra je také zápas s Bohem a představuje Mu naši hořkost bez „zbožných“ fikcí. Kdosi mi řekl: „Hněval jsem se na Boha a řekl jsem mu to a ono...“ – odpověděl jsem „Ale On je otcem, On tě chápe: jdi v pokoji!“ Tuto odvahu je třeba mít! Toto je naděje. A naděje znamená také nemít strach vidět realitu takovou, jaká je, a přijmout její protivenství. Abraham se tedy ve víře obrací k Bohu, aby mu pomohl dále doufat. Je zajímavé, že neprosí o syna, nýbrž o pomoc, aby mohl dále doufat. Modlí se, aby měl naději. A Pán odpovídá a zdůrazňuje svůj nepravděpodobný příslib: tvůj služebník nebude tvým dědicem, nýbrž tvůj vlastní syn, narozený z Abrahama, zrozený z něho. U Boha se nic nezměnilo. Nadále poukazuje na to, co již řekl, nenabízí Abrahamovi záchytné body, aby měl pocit bezpečí. Jeho jedinou jistotou je důvěřovat v Pánovo slovo a nadále doufat.

Z katecheze papeže Františka

A ještě jedno adventní, vánoční a vlastně především novoroční (trochu manažerské) zamyšlení pro dobře urovnaný rok 2017!

Když jsem přemýšlel o tom, jakou myšlenku nebo příběh zvolím pro začátek letošního adventu, dostalo se mi do ruky jedno manažerské poučení. Promluvil jsem pak o tomto příkladu z manažerského školení nejen v kostelích, ale i při rozsvícení vánočního stromu na manětínském i dalších náměstích. Myslím, že je to dobrý příklad nejen pro advent, Vánoce, ale dost se hodí i pro ten náš každodenní život. Školitel vzal velkou skleněnou nádobu. Naplnil ji poměrně velkými kameny. Otázka na přítomné: Je to plné? Samozřejmě, už se tam přece víc nevejde. Ovšem školitel vzal drobný štěrk. Nasypal, protřepal, nasypal... Přítomní pochopili. Pak vzal ještě jemný písek. Dostal ho tam ještě opravdu dost. Co vám tím, chci říct?, zeptal se. No, že když se nám zdá díář plný, tak tam ještě mnoho věcí nácpe, odpověděl jeden odvážlivec. Ne, chci vám říct, že pokud bychom nezačali těmi kameny, už je tam nedostaneme... Tolik ze školení. Advent a Vánoce jsou dobou, kdy si máme zvlášť uvědomit, co jsou velké, důležité, stavební kameny našich životů. Písek i štěrk se snadno odplaví, a nezůstane nic. Přeji sobě i vám, ať vždy začínáme tím podstatným, důležitým, aby, jak kdosi řekl, to naléhavé nevytlačovalo to podstatné a důležité. Vánoce a začátek nového roku jsou vlastně časem, kdybychom si měli dát záležet a vložit do našich dnů ty nejdůležitější a nejdražší stavební a zpevňující kameny. Rodinu, přátelství, perspektivu Božího pohledu na skutečnost, jak nám to mají připomenout jesličky s malým Ježíškem a také Jan Křtitel. Není náhoda, že svátkem křtu Páně končí vánoční doba a začíná takzvané mezidobí. Přejeme vám se spolubratry obláty opravdu požehnaný čas po celý nadcházející rok, čas doteku Božím lásky a věčnosti, pro kterou se každý člověk rodí na tuto zem. V Ježíšově životě má každý z nás najít svůj život. Zakusit nekonečnost svého srdce a uvidět hvězdu, která člověka vede tím správným směrem...

P. Martin OMI

**Děkujeme vám za vaše společenství, spolupráci a pomoc a vyprošujeme
požehnaný rok 2017! Vaši obláti**